

ΕΣΤΙΑ

ΕΥΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΕΤΟΣ' Ι' — ΑΡΙΘ. 508

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΒΙΑΛΕΜΕΡ. Μυθιστορία Γεωργίας Σάνδ.
- ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΥΡΑΤΙΣΤΑΙ ΕΝ ΤΗ ΔΥΣΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΙ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ὑπὸ Κ. Σάου.
- ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΕΓΓΕΡΟΣ ὑπὸ Δ. Βικέλα.
- Ο ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟΣ ΕΛΕΦΑΣ.
- ΟΙ ΑΠΟ ΜΕΤΕΩΡΩΝ ΘΕΟΙ.
- ΟΙ ΚΑΘ' ΟΔΗΝ ΤΗΝ ΓΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.
- ΤΟ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ποιήμα Γ. Δρασίση.
- ΣΗΜΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Ἡ πραγματεία, ἣν ἐξέδωκεν ἔχει ὁ κ. Νικολάος Πολίτης, ἀντικείμενον ἔχει τὸ Δημοτικὸν ἄσμα περὶ τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ, τὸ ἀριστούργημα τοῦτο τῆς ἡμετέρας δημοδοῦς ποιήσεως κοινότερον δὲ παρὰ τῷ ἑλληνικῷ λαῷ, ὡς μαρτυροῦσιν αἱ δημοσιεύμεναι ἐν τῇ τῆς πραγματείας δέξαι ἐπεὶ αὐτοῦ παραλλαγῆ, συνειλεγμένα: ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς Ἑλλάδος. Περὶ τοῦ ἄσματος τοῦτου πολὺς ἔγενετο λόγος παρὰ τοῖς ἐν Ἑυρώπῃ σοφοῖς, ἕνεκα τοῦ μύθου αὐτοῦ, κοινοῦ παρὰ τοῖς Γερμανικοῖς λαοῖς καὶ, ὑπὸ ἁμοιότατον τύπον τῷ ἑλληνικῷ, παρὰ τοῖς Σλαβικοῖς ἐν ποικίλαις παραλλαγῆς, παραμυθίαις, καὶ δημοτικοῖς ἄσμασι γνωστῇ πρὸς τοῦτο καὶ ἡ ἁμοιότης αὐτοῦ πρὸς τὴν Λευοῖραν, τὸ περίφημον ποιῆμα τοῦ γερμανοῦ Βύργερ. Τινὲς τῶν περὶ τοῦ ἄσματος τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ διάλαβόντων ὑπέθεσαν αὐτὸ ὄντως καὶ παρεῖσθαι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ποιήσει ὡς ἐκ τοῦ τραγικοῦ καὶ ἱεροῦ αὐτοῦ χαρακτήρος, ἀγνοοῦντες ὅτι εἰς πλείστα ἄσματα τῆς ἡμετέρας δημοδοῦς ποιήσεως κατισχύει ἡ μεταλλογενὴς οὗτος χαρακτήρ. Δύο δὲ τῶν ἐν Ἑυρώπῃ ἐκφυζόντων περὶ τὴν μελέτην τοῦ ἄσματος, ἐκτός καὶ ἄλλων πρὸ αὐτῶν γνωματευσάντων ὑπὲρ τῆς σλαβικῆς ἀρχῆς τοῦ ἄσματος, οἱ κκ. Βόλλνερ καὶ Ψυχάρης, ἐν ἰδίαις πραγματεῖαις πειρῶνται νὰ ἀποδείξωσι τὸ παρεῖσθαι αὐτοῦ διὰ λόγων, ἀπορρέοντων ἐκ τῆς συγκριτικῆς ἐρεύνης τῶν ἄσμάτων διαφόρων λαῶν, καὶ περὶ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἀνασκευὴν τῶν λόγων τούτων ἀσχολεῖται μέχρι τέλους τοῦ ἔργου τοῦ ὁ κ. Πολίτης.

Ὁ μὲν Βόλλνερ συγκρίνων πρὸς τὸ ἑλληνικὸν καὶ τὸ παρῶμοιον τούτου ἄλθωνικὸν ἄσμα ἐκ τῶν αὐτῶν τύπων φέρουσα σλαβικὰ ἄσματα, καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ μὲν ἄλθωνικὸν ἐλήφθη ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ, ὁ δὲ ἀρχικὸς τοῦ ἄσματος τύπος εἶνε σλαβικὸς, καὶ δὴ σερβικὸς. Κατηγορηματικώτερον δὲ καὶ τολμηρότερον ὁ κ. Ψυχάρης συμπεραίνει ὅτι τὸ σερβικὸν ἄσμα εἶνε τὸ πρῶτον ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ βουλγαρικόν, ἐκ τῶν Βουλγάρων τὸ παρέλαβον οἱ Ἄλθωνοί, καὶ τελευταῖοι πάντων οἱ Ἕλληνας. Πρὸς τὰς γνώμας ταύτας ὁ ἡμετέρος μυθολόγος ἀντιτάσσει τὴν αὐτοῦ, καὶ ἦν τὸ μὲν ἑλληνικὸν ἄσμα εἶνε τὸ πρωτότυπον, κατὰ μίμησιν δὲ τούτου ἐποιήθησαν, ἰδίᾳ καὶ ἀσχετῶς πρὸς ἄλληλας διαπλασθεῖσαι, ἡ ἄλθωνικὴ παραλλαγή καὶ ἡ βουλγαρικὴ, ἐξ ἧς πηγάζει ἡ σερβικὴ καὶ αἱ τῶν λοιπῶν σλαβικῶν μύθων καὶ ἄσμάτων παραλλαγῆ.

Πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης τοῦ ὁ κ. Πολίτης πολλὰ προσάγει τεκμήρια. Μετὰ τὴν ἀκριβῆ πρόθεσιν τῶν ἑνῶν ἄσμάτων, διὰ βραχέων καταδεικνύων τὴν ἑλληνικὴν ἀρχὴν

τοῦ ἄλθωνικοῦ ἄσματος, διὰ μακροτέρων ἐνίσταται κατὰ τῶν λόγων οὗς ἐπιφέρει ὁ κ. Ψυχάρης πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀνωτέρω θετικῆς του, στηριζομένης εἰς τὴν ἐξωτερικὴν ὁμοιότητα φράσεων τινῶν τῶν ἑλληνικῶν στίχων πρὸς σλαβικὰς, εἰς τὴν ἕκθεσιν τοῦ μύθου καὶ εἰς τὰς ἐν τῷ ἄσματι ἀναπτυσσομένης ἐνοίας. Ἡ δύναμις ἐπιχειρημάτων τινῶν τοῦ κ. Πολίτου εἶνε ταῖς αἰσὶν προφανῆς, ὡς αἱ περὶ τοῦ ἀριθμοῦ ἐνεία παρατηρήσεις. Οὐχ ἦτον καὶ οἱ ἐσωτερικοὶ λόγοι αἱ προσαγόμενοι ὑπὸ τῶν κκ. Βόλλνερ καὶ Ψυχάρη πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν γνώμων αὐτῶν, ὡς ἐκ περὶ κατισχύσεως τῆς ἀλθωνικῆς ἀρχῆς, αἰσθημάτων ἰδιόκτους παρὰ τοῖς σλαβικοῖς λαοῖς, σαβροὶ ἀποδείκνυνται διὰ τῆς μνημονεύσεως οὐχὶ ὀλίγων ἄσμάτων ἐκ τῶν ἡμετέρων, μαρτυροῦντων ὅτι τὸ αἰσθημα τῆς ἀρχῆς εἶνε καὶ ἑλληνικὸν κατ' ἐξοχὴν ἀσθημα. Ἀλλ' ἐκ ἱστορικῶν λόγων ἐπάγεται ὁ κ. Πολίτης συναγορεύοντα ὑπὲρ τῆς πρωτοτυπίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἄσματος, τὸν λόγον ὅτι οὐδέποτε οἱ Ἕλληνας παρέλαβόν τι ἐκ τῆς σλαβικῆς φιλολογίας, ἤκειτα δὲ ἄσματα δημόδια, ἐνῶ τούτων οὐκ ἀναβαίνει παρὰ τοῖς Σλάβοις. Τελευτῶν δὲ ἀποφαίνεται, διὰ νέων καὶ περισσῶν ἐπιχειρημάτων, ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἄσμα ὑπάγεται εἰς τὸν ἀκριτικὸν κύκλον, τὴν πρῶτην δὲ ἀρχὴν αὐτοῦ οὐδέποτε νὰ ζητήσωμεν οὐχὶ ἐν σλαβικῆς πρωτοτύποις, ἀλλ' ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ μυθολογίᾳ. Ταῦτα εἶνε ἐν συνόμῳ ἀναλύσει τὸ περιεχόμενον τῆς περὶ τοῦ ἄσματος τοῦ νεκροῦ ἀδελφοῦ πραγματείας ταύτης, ἐν ἧ ὁ κ. Πολίτης διὰ πειστικώτατων λόγων ἀπαθῆσε εἰς τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν ποιήσιν, ὡς γνήσιον τέκνον, ἐν τῶν σεμνωμάτων αὐτῆς.

Διὰ τὸ Ἡμερολόγιον τοῦ στρατηγοῦ Γερδωνος ἐπιληροῦθησαν ὑπὸ τῶν ἀγγλων ἐκδοτῶν εἰς τὸν ἀδελφόν του συγγραφέως 130,000 φράγκων. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶνε λίαν ὑπέρογκος τιμὴ καὶ δι' αὐτὴν τὴν Ἀγγλίαν. Παρισινὰς τις ἐκδότης ζητήσας παρὰ τῶν ἀγγλων ἐκδοτῶν τὸ δικαίωμα τῆς γαλλιστὶ μεταφράσεως τοῦ Ἡμερολογίου, παρητήθη τῶν διαπραγματεύσεων, διότι τῷ ἐξητήθησαν πρὸς τοῦτο 75,000 φράγκων.

Εἰς τὴν μακρὴν κατάλογον τῶν ἡγεμόνων, οἵτινες ἐνασχοῦνται περὶ τὴν φιλολογίαν περιέχεται καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἰταλίας Μαργαρίτα, ἥτις γράφει θεατρικὰς κρίσεις ἐν τῇ ἡμερησίᾳ τῆς Πάρμας, ἐδημοσίευσε δὲ πρὸ δύο ἐτῶν ἰδιόκτερον βιβλίον πραγματευόμενον περὶ θεάτρου.

Ἐδημοσιεύθη ἐν Βερολίνῳ μελέτη ὀπερὶ τῶν σχέσεων τοῦ μεγάλου Φρειδερίκου μετὰ τοῦ Λέσιγκ καὶ τῶν ποιητῶν τῆς εποχῆς αὐτοῦ. Κατὰ τὸν συγγραφέα τῆς ἐν λόγῳ μελέτης, ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὀποίου Φρειδερίκος ἡ μέγας ἐπείρατο πρὸς τοὺς γερμανοὺς φιλόλογους εἶνε πλήρης ἀντιφάσεων. Ἄλλοτε μὲν, ἐξευρημένου τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ, προσκόλλει τοὺς γερμανοὺς συγγραφεῖς εἰς ἰδιαιτέρας ἀπροδοσίας καὶ συνωμίας μετ' αὐτῶν, συγγραφεῖς πρὸς τοῦτο καὶ δοκίμιον περὶ τῆς καταστάσεως τῶν γραμμάτων ἐν Γερμανίᾳ. Ἄλλοτε δὲ περιεφράνει τὴν γερμανικὴν φιλολογίαν, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ Λέσιγκ καὶ Γκαίτε ἐξαιρουμένων. Αἱ ἀντιφάσεις αὐταὶ ἐξηγοῦνται ἐκ τοῦ ὅτι ὁ Λέσιγκ εἶχεν ἐκχύσει τὴν σατυρικὴν αὐτοῦ χαλὴν κατὰ τῶν ὑπὸ τοῦ μονάρχου προστατευομένων συγγραφέων, οἵτινες ἀπειμιμῶντο τοὺς Γάλλους, ἐκ τούτου δὲ τὸ ἀδιόλεκτον μῖσος ἐκείνου, τὸ ἐπικαινεύμενον καὶ ἐπὶ τῆς σχολῆς, τῆς ὁμοίας ἀρχηγὸς ἦτο ὁ ἔξοχος κριτικὸς.

Ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πάρμας, μετὰ τῶν πλουσιωτέρων τῆς Ἰταλίας εἰς πολυτέμα καὶ ἀρχαῖα βιβλία, συνέθη ἐσχάτως τοσοῦτον εὐρεῖα κλοπή, ὥστε κερδοφόρον εἶνε πῶς αὕτη δὲν ἀνεκαλύφθη ταχύτερον. Ἐσχάτως ἀγγλος τις καθηγητῆς κέρτερος εἰς Πάρμην, ὅπως ἀναδιφήσῃ χαϊρογράφου τι τῆς βιβλιοθήκης, ὑπερ ἑμὸς ζητηθὲν δὲν εὐρήθη. Ὡς ἐκ τούτου ὁ βιβλιοθηκάρχης ἐπιστήσας τὴν προσοχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὑπαλλήλων του, ἀνεκάλυψε τὸν δράστην τῆς κλοπῆς, ὅστις εἶνε ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ. Ἐρευνα ἐνεργηθεῖσα περὶ αὐτοῦ ἀπεκάλυψε πλείστα

εκατοντάδες υπεχειροθέτων βιβλίων, άπειρα καταγραφέντα άνήλων εις 5,000.

— Υπό του Vivien de Saint-Martin συμπληρωθέντες εβδόμησαν δύο και ήμισυ τόμοι του εκ τεσσάρων τόμων άποτελουμένου Νέου λεξικού παγκοσμίου Γεωγραφίας. Τό εν λόγω λεξικόν κρίνεται ως άπαραού εις πάσαι τας άδειάς, συντισσόμενον μετ' επιστημονικής άκριθείας, άσπίς σήμερον άπαιτείται διά τή γεωγραφική βιβλία. Τά εν αύτῳ έκτενή κροθα περιλαμβάνουσιν εν τούτῳ τήν γεωγραφικήν και πολιτικήν γεωγραφίαν, πραγματεύονται εν μέτρῳ εθνογραφικά άντικείμενα, περιέχουσι περιληπτικήν ιστορίαν των χωρῶν και άπρχαίων αυτών, αρχαιολογικάς περιγραφάς των πόλεων και των σημαντικωτέρων θέσεων, ως και πληροφορίας περί των φυσικῶν και τοῦ έμπορίου. Έν τέλει καταχωρίζονται βιβλιογραφίαι περί πάντων των εν Γαλλίᾳ και άλλῶν δημοσιευθέντων έργων, των πραγματευομένων περί τόπων και λαῶν.

— Δραστηρίως διεξάγεται εν Παρισίῳ ή έργασία περί τήν έκδοσιν των «Κοινοβουλευτικῶν άρχαίων, συλλογῆς περιλαμβανούσης τῶν εν τῶν Γαλλικαῖς Συνελεύσεσι συζητήσεσι ἀπὸ τοῦ 1787 μέχρι τοῦ 1860. Ἡ δημοσίευσίς τῶν άρχαίων, άπορριπθίσαν πρὸ εἰκοσαετίας τῆ φυσικοῦ τῆς τε Γερουσίας και Βουλῆς, άνατέλλει εις δύο εἰδικούς τῆς τε Γερουσίας και Βουλῆς, άποφῶν δ διευθυντής τοῦ πρὸς τοιαύτην έργασίαν Δνδρας, άποφῶν δ διευθυντής τοῦ Γραφείου των πρακτικῶν και ὁ κροθα τῆς βιβλιοθήκης τῆς Βουλῆς. Ένεκα τῶν εὐρειῶν αὐτοῦ διαστάσεων το έργο διηρέθη εις δύο μεγάλας σειράς τήν μὲν ἀπὸ τοῦ 1787—1790, τήν δὲ ἀπὸ τοῦ 1799—1860. Έντός τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων, ή συλλογή θέλει περιλάβει πάντας τοῦς λόγους, τῶν ὑπομνήματῶν και τῶν έκθέσεων, αἰτινες δὲν έγνοσα. συμπεριληφθῆν εν τῇ επισήμῳ Μηνησίῳ.

— Ἡ έκδοσις τοῦ έκταστοῦ φυλλαδίου τοῦ Nord und Süd, ἐνός των πρωτεύοντων γεωγραφικῶν περιοδικῶν, συνιδιούθη διά τῆς εἰκόνης τοῦ διευθυντοῦ και άρχισυντάκτου αὐτοῦ Παύλου Lindau, ὡς και δι' ἀξιοπεριέργου λευκώματος, περιέχοντος σχέσεις, ληφθείσας εκ πάντων των εν τῷ φύλλῳ συναρταζομένων. Πρὸς καταρτισμὸν τοῦ λευκώματος ή διευθυνσις τοῦ περιοδικῶ ἀπενήθυνεν ἄριστον πρόσκλησιν πρὸς τοῦς εν αὐτῷ συνεργάτας συγγραφῆς, αἰτινες πάντες σχεδὸν ἀνήτησαν εις τήν πρόσκλησιν. Τῶν καταχωρίσεων τῶν ζῶντων έπεται κατάλογος των νεκρῶν συνεργατῶν.

— Απαθίωσεν ἄρα εις τας ἐλάσεις χώρας τοῦ Καρκῶ, αἰτινες και τοῦ Αἰθιοπίου κατέστρεψαν τήν ζωήν, δ εκ Βερολίου εἰσευρητής Ριχάρδος Boehm, δ τελευτατος ἐπιζήσας τῶν μετασχόντων τῆς άτυχοῦς έκδρομῆς, ής άπεστάλη κατὰ τὸ έτος 1880 ὑπὸ τοῦ βασιλέως των Βέλγων πρὸς εἰσευρησιν τοῦ εσωτερικοῦ τῆς άνατολικῆς Ἀφρικῆς. Ἀφ' οὗ εἶδα τοῦς συντρόφους του στρατήγας, πυρποληθέντων τήν κλύβην του, και καταστραφέντας τοῦς κερτοῦς μακαρῶς και ἰνδολεχοῦς έργασίας, έκρατεῖτο πεινῶντος ὑπὸ ἰθαγενούς τινος άρχηγῶ ἔν νοσῶδι χώρα, ἔθθα και ἀπέθανε. Διακεκριμένος μαθητής του ἐν Ἰνδῶ καθηγητοῦ Haackel μή ὑπερβῆς ἐτι τὸ τριακοστὸν έτος τῆς ηλικίας του, θι παρεῖχεν ἀναμφιβόλως σπουδαίας ὑπηρεσίας εις τήν επιστήμην, ἂν ἐζῆ.

NEA BIBLIA

Terenti Afrī Adolphos Texte latin publié avec un commentaire explicatif et critique par Frédéric Plassis κτλ. Paris, Librairie Klincksieck 41, Rue de Lille. 1884 — 4. pp.

M. Fabī Quintilianī Institutionis Oratorias liber declam. Texte latin publié avec un commentaire explicatif par I. A. Hill κτλ. Paris, Klincksieck κτλ. 1885. — pp. 3,50.

Ο εν Παρισίῳ έκδοτης Klincksieck είναι εκ των άνομιπρηγῶν συνεργούντων εις τήν από εἰκοσι περίπου ἐτών ἐπ' αἰσίοις ἀρξαμένην εν Γαλλίᾳ οἰονεί αναγέννησιν των κλασικῶν σπουδασμάτων. Ὅχι μόνον παρ' αὐτῷ έκδίδεται τὸ ὑπὸ των καθηγητῶν O. Riemann και Em. Chatelain

διευθυνόμενον ἀξιολογώτατον περιοδικὸν σύγγραμμα Revue de Philologie και πλείστα άλλα φιλολογικὰ δημοσιεύματα, ἀλλὰ και σερὰ ὀνη γεωγραφικῶν έργων γαλλιστὶ μεταπεφρασμένων ὑπὸ τῆν έπιγραφῆν Nouvelle collection de l'usage des classes, ήν πάσα δύναμις συνισσῶμεν εις τοῦς ήμετέρους φιλομαθεῖς νέους και περί ής μιλῶμεν ἰδια προσηχῶς να γράψωμεν. Ἦν τῆ σερῆ ταύτη πλὴν άλλων ἐξεδόθησαν τὸ Ὁρθογραφικὸν τῆς λατινικῆς γλώσσης τοῦ Braubach, ή Λατινικὴ Φρασεολογία τοῦ Maisnier, τὸ Ἐγχειρίδιον τῆς Ῥωματικῆς γραμματολογίας τοῦ Bender (α) κτλ.

Παρὰ τῷ αὐτῷ έκδοτῆ ἐδημοσιεύθησαν και δύο ἑως τώρα — ἐλπίζομεν δὲ δεῖ δὲν εἶναι αἱ μόναι — έκδόσεις λατινῶν συγγραμμάτων, των Ἀλεξήδων τοῦ Terentίου και τοῦ Δεκάτου βιβλίου τοῦ Κιντιλιανῶ, ὡρισμένης εις τοῦς φοιτητῆς κυρίως, περί ὧν έκδόσεων θι γείνη εὐθὺς ἄμεσως ὁ προσήκων λόγος και εἰς ἑποῖς κρίνομεν αἰτινες να συστήσωμεν και εις τοῦς ήμετέρους φοιτητῆς ὅχι μόνον διότι εν αὐταῖς αἱ σημειώσεις εἶναι συνεισταγμέναι εις γλώσσῃν γαλλικῆν, ήτις ὁποῖδήποτε εἶναι μᾶλλον οἰκεια τοῖς ήμετέροις, ἀλλὰ και διότι αἱ έκδοσεις αὐται ἀκριβέσταται οὐσαι και αὐτως εἰσὶν ἐνημέρωι εις τήν σημερινὴν τῆς επιστήμης και μάλιστα τῆς γεωμετρικῆς επιστήμης καταστάσιν, νομίζονται ὅφ' ἡμῶν πολὺ μᾶλλον προσίται εις τοῦς ήμετέρους νέους ή αἱ γεωμετρικῆς έκδόσεις και διὰ πολλοῦς άλλους και εὐνοήτους λόγους και διὰ τὸ ἀπλούστερον αὐτῶν και σαφέστερον. Κατέχουσι δὲ αἱ έκδοσεις αὐται μέσην τινὲ θέσιν μεταξύ ἐκείνων, ὧς οἱ Γάλλοι ὀνομάζουσιν editions savantes (ἴα αἱ παρὰ τῷ Nachteil γνωσταῖ) και ἐκείνων, ὧς καλοῦσι classiques ήτις σχολικῶς.

Και τήν μὲν έκδοσιν των Ἀλεξήδων τοῦ Terentίου κερρακεύσασεν ὁ κ. Fr. Plassis, μαλίστα de confiances τῆς λατινικῆς γλώσσης και γραμματικῆς εν τῇ Σχολῇ των γραμμάτων τοῦ Caen, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχων τὰς τε ἀρίστερας τοῦ Terentίου έκδόσεις και άλλα ἀξιόλογα βοήθητικά βιβλία. Τήν δὲ μετρικὴν θεωρίαν, ήν ἠκολούθησεν ὁ έκδοτῆς εν τῇ μετρικῇ παρασκευῇ τοῦ κερμένου ὀφείλει, ὡς αὐτὸς ὀμολογεῖ εν τῷ προλόγῳ, εις τήν καθήγησιν κ. L. Havet.

Ἡ οἰκονομία τοῦ βιβλίου ἔχει ὡς ἐξῆς: Μετὰ σύντομον πρόλογον (5 σελ.), έπεται σημειώσεις περί των χειρογράφων του Terentίου, εις ήν ἀκολουθεῖ τὸ κερμενον (14 σελ.), επιστάσεται δὲ έπειτα τὸ ἐρμηνευτικὸν και κριτικὸν ὑπόμνημα (14 σελ.) και άναγραφή των μέτρων (3 σελ.). Παραλείποντες μικροτέρον λόγον παρατηρήσεως, ὧς θι ἠδύνατό τις ἴσως να ἐπενέγκῃ εις τήν τῷ ὄντι ἀξιόλογον έργασίαν τοῦ κ. Plassis και ὧν άλλος δὲν θι ἦτο ἐνταῦθα ὁ προσήκων τόπος, εις ἐν τῇ μόνον περιορισόμεθα, ὡς πρὸς βλέπομεν ὅτι και ὁ κ. Martha παρετήρησεν εν τῇ περί τοῦ βιβλίου κρίσει (Revue de l'enseignement secondaire et de l'enseignement primaire τῆς 15 Φεβρουαρίου 1885 σελ. 77 ἐξ.). Λέγει δηλαδὴ ὁ κ. Plassis εν τῇ διδασκαλίᾳ (σελ. 1 τοῦ ὑπομνήματος) ὅτι ὁ Κ. Φέλιος Μάξιμος και ὁ Π. Κορηήλιος Ἀφρικανός, οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Πούλου Αἰμιλίου οἱ εἰσποιηθέντες ὁ μὲν εις τήν Φυθίαν γενεὴν ὁ δὲ εις τήν Κορηνηλίαν, ἀγορανόμοι ὄντες, ἐπιστάτησαν των εις τιμῆν τῆς μνήμης τοῦ πατρὸς των τελεσθέντων ἱπικηδείων ἀγῶνων και ὅθ και τῆς διδασκαλίας των Ἀλεξήδων. Ταῦτο δὲν εἶναι ἀκριβές. Οἱ υἱοὶ τοῦ Πούλου Αἰμιλίου ἔπρξαν ὅτι ἔπρξαν ὅχι ὡς ἀγορανόμοι, ἀλλ' ὡς υἱοί, οἱ δὲ ἐπικηδεῖοι ἐκείνοι ἀγῶνες δὲν ἦσαν Ἀημάσιοι, ἀλλ' ἰδαιωτικοί. Ἄλλως δὲ σαφέστατα διδάσκει ἡμῶς ὁ Ἀππιανός (εν τοῖς Καρχηδονικαῖς 112) ὅτι ὁ Π. Κορηήλιος Ἀφρικανός ήτις ὁ Σκιπίων ὁ Αἰμιλιανός οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀγορανόμος. Ἐπεισθήμας, λέγει, ἀρχιπρῶτα και ὁ Σκιπίων (οἱ γάρ πο δὲ ἠλικίαν αὐτῶ συνεχῶρον ὑπατεύειν αἱ υἱοὶ) ἀγορανομίαν μετέχει, και ὁ ὄμιος αὐτῶν ἔπατος ἤρτετο. Κατὰ τῆνα ὅδε περιστασιν ἐγένοντο ταῦτα, ὁ βουλόμενος να μῶθθ ὡς ἀννησῶσθ των Ἀππιανῶν.

Τὸ δὲ δεκάτον βιβλίον τῆς Institutionis Oratorias τοῦ Κιντιλιανῶς έκδόθηκεν ὁ εν τῇ Σχολῇ τοῦ Poullets καθηγητῆς των λατινικῶν γραμμάτων και τῆς Ῥωματικῆς ἀρχι-

(α) Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο Ἐγχειρίδιον, τὸ ὅποιον εἶναι οἰονεί μικρὰ σύντομος τοῦ μεγάλου έργου τοῦ Teuffel, ἔχουμεν και ὑμεῖς ἐκλληγισθ σχεδὸν ἔλον και ἴσως έκδόσωμεν αὐτὸ μετ' οὐ πολὺ μετὰ των ἀναγκαίων προσθηκῶν.

οἰολογίας κ. J. A. Hill, γνωστῆς και ἐξ άλλων αὐτοῦ φιλολογικῶν έργων. Μετὰ μικρὸν προοίμιον, εν ᾧ εἶβει λόγον περί τοῦ τρόπου, εν ἠκολούθησεν εν τῇ παρασκευῇ τῆς περι ής ὁ λόγος έκδόσεως, προτάσσει ὁ κ. Hill σπουδαιοτάτην εἰσαγωγήν εις τὸν Κιντιλιανῶν (20 σελ.), εν ἣ οὐδὲν φέρεται περί τοῦ συγγραφέως ἀμάρτυρον, ἀλλὰ πάντα τὸ λεγόμενα πιστότατα διά τῆς άναγραφῆς των πηγῶν εν πυκνοῖς ὑποσημειώσεσι σημειώμασιν. Ἀκολουθεῖ δ' έπειτα τὸ κερμενον τοῦ δεκάτου βιβλίου ἔχων κάτωθεν έκάστης σελίδος τὰς σημειώσεις ἀδρῆς και πυκνῶς και κλειῖαι τέλει τὸ βιβλίον πίναξ των κυρίων ὀνομάτων και των κυριωτέρων φράσεων, περί ὧν γίνονται λόγος εν τοῖς σημειώμασιν. Ὁ λόγιος έκδοτῆς ἔλαθεν, ὡς εἶπες, πρὸ ὀφθαλμῶν πάσας τὰς πρὸ αὐτοῦ έκδόσεις τοῦ Κιντιλιανῶ κατῶς και ὅσα περί Κιντιλιανῶ ἐγράφθησαν. Καὶ δυνάτων μὲν ἴσως να βῆθθ ὅτι ἡ έκδοσις αὕτη ὑπερρεπῆ μᾶλλον κατὰ τὸ ἐρμηνευτικὸν μέρος ή κατὰ τὸ κριτικὸν, ἀλλ' ἂν τις ἀπίθῃ εις τήν μεγάλην τημασίαν, ή, ὡς γνωστὸν, ἔχει τὸ περί οὗ ὁ λόγος βιβλίον ὡς πρὸς τῆν γραμματολογίαν μάλιστα τήν Ῥωματικῆν, πρὸς δὲ τούτους τήν κατὰ τὸ πλείστον ἀκριβειαν και τήν ἀληθινὴν ἄξιαν των ἐρμηνευτικῶν σημειώσεων, ὧν οὐκ ὀλίγαι ὀφείλονται εις τήν διδασκαλικὴν πείραν και τὰς προσωπικὰς παρατηρήσεις αὐτοῦ τοῦ έκδοτῆ, δύνανται ἀσφαλῶς να εἰπῆ ὅτι ἡ έκδοσις τοῦ κ. Hill κερρεῖται εις τοῦς φοιτητῆς σπουδαιοτάτων βοήθημα, δι' ὃ πλείστα ὀφείλονται αὐτῷ χάριτες. Οἱ ἀσχοληθέντες περί των Κιντιλιανῶν και πείραν λαθόντες τῆς δυσχερείας, ήν ἡ ἀνάγκη τῶν οὐχί σκευῶν ἔλαβει εις φοιτητῆς μάλιστα, ἂν στερωτῶται ἀρραστοῦ ἐρμηνευτοῦ, δύνανται κάλιστα να νοήσασιν πόσον εἶναι πολυτίμητον τοιοῦτον βοήθημα. Εὐχόμενοι και κελιν να περιέλθωσιν και εις τὰς χειράς των ήμετέρων νέων αἱ δύο έκδόσεις, περί ὧν σήμερον, πλείον ἴσως τοῦ δόντος διὰ τὸ Δεκέριον τῆς Ἐστίας, ἐμπερηγορήσασιν, καταπαύομεν τήν λόγον.

Σ. Κ. Σ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ

Επιτηδεῖον ὁ Παρισίῳ.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἀποπολιεῖ Ἐταιρία συνεβλήθη μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ὅπως ἐπὶ ἀμοιβῇ ἡ δραχ. κατὰ μίλιον μεταφέρῃ δι' ἰδιαιτέρου ἀποπολιεῖ εκ Βρισηδίου εις Κέρκυραν τὸ εὐρωπαϊκὸν ταχυδρομειὸν εν ὅσῳ διαρκούσιν αἱ ἐπιχόλορες καθήσεις. Οἱ ταχυδρομικοὶ σάκκοι θι παραλαμβάνωνται ὑπὸ τοῦ ἀποπολιεῖ ἄφῃ πρῶτερον ἀπολυμανθῶσι και τεθῶσιν εντός ἰδιαιτέρου κλωσίου εκ λευκοῦδέρου ὑπὸ τῆν ἐπιτηρησιν τοῦ ἐν Βρισηδίῳ Ἐλλῆνος προέδρου. Οὕτω θι παραλαμβάνονται ὅσοι τὸ δυνατὸν αἱ ἐνεκα των καθήσεων κωσυστερήσεις των ταχυδρομείων.

Γενομένης εν Πάλλῃ τῆς Κεφαλληνίας ἐκλογῆς πρὸς ἀντικριστάσιν τοῦ παρατηθέντος βουλευτοῦ κ. Σουλτσούνη, ἔτε γῆ τοιοῦτος ὁ κ. Ἀρθεβάνης διά μεγάλην πλειοψηφίαν. Ὁ ἐκλεγθείς θεωρεῖται ὡς ἀνήγων εις τήν ἀντιπολιτευσιν.

Ἦν Δεκελεῖα περτοῦται ἔσον οὐπω τὸ πρὸ καιροῦ ἀνεγειρόμενον μέγαρον, ὅμοιον των ρυθμῶν και τήν διαίρεσιν πρὸς τήν εν Πετερον τῆς Ρωσίας ἔπαυλι, εν ἣ ἡ βασιλίσσα ἡμῶν εἰβῆ τα ἔτη τῆς παιδικῆς αὐτῆς ηλικίας. Ἄμα ὡς συντελεσθῆ τὸ κτήριον ταῦτο θέλωσι μετενεχθῆ εν αὐτῷ τὰ οἰκήματα τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, ή δὲ μέχρι τοῦδε εἰς κατοικίαν αὐτῆς χρησιμεύουσα οἰκία θέλει μεταβληθῆ εις ἐνοῦνα.

Και κατὰ τήν παρελθούσαν ἔβδομάδα ἐγένοντο δυστυχῶς πυρπολήσεις των δασιῶν. Τρία δάση ὑπέστησαν κατὰ τὸ μᾶλλον ή ἦσαν σπουδαίας βλάδας, ἔξ ὧν τὸ κατὰ τήν θέσιν Μαλισσάδασμα, εκ 10,000 πευκῶν συνιστάμενον, ἀπετερωθῆ ὀλόκληρον.

Συνέστη στρατιωτικὴ ἐπιτροπὴ εκ των ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν και Σάχου και Πουρναρά, προσληπθησάμενοι και ἄλλου εκ Λαρίσης, εν συνειργασθῆ μετὰ τουρκικῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς γραμμῆς των συνόρων παρὰ τοποθέτησιν των σημάτων αὐτῆς κατ' ἀποστάσεις, εν σχήματι πυργίσκων.

Ἐπερξήθησαν αἱ ἐξετάσεις πρὸς εἰσαγωγήν εν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ των Εὐελπίδων. Ἐκ των παρελθόντων εἴκοσι και δύο, εἰ νέοι ἐκρῶσαν ἱκανοὶ ὅπως εἰσαχθῶσιν εις αὐτήν.

Διὰ 13 διατάγματα κενωσθήσασ ή στρατιωτικὴ στολή των μαθητῶν των γυμνασίων συνίσταται: α) εκ πλίσκου ὁμοίου πρὸς τον κοινῶς λεγόμενον κύστριακόν, ἔχοντος τήν μὲν πρῶτην στερῆσιν ἐρ' ής τὸ γείσον και τὸ ὑποστράγγιον ἐξ ἐρυθρῆς χρώματος κενανῶ θυθῶς, τὰς δὲ λοιπὰς ἐξ ἐρυθρῆς χρώματος μαύρου, φέροντος δ' εν τῷ μετώπῳ ἐπὶ ἔθνοσῆμου γλαυκα χρώματα: κίτρινον, β) εκ χιτῶνος χρώματος μαύρου ἔχοντος τὸ σχῆμα σάκκου, και ἐπάμια ὄμοια πρὸς τὰ τοῦ περικοῦ, γ) εκ περισκαλίδος χρωματικῆς φαιου, ὡς ή τοῦ περικοῦ, με ἐπιρράματα ἐξ ἐρυθρῆς χρώματος κενανῶ βλαβῆς. Ἐπὶ τοῦ περιλαίμου προσράπεται διά στοιχείων τοῦ ἀφροθῆτου κίτρινοχρόνον ὁ ἀριθμὸς τοῦ γυμνασίου, όταν ὑπάρχωσιν εν τῇ πόλει πλείονα τοῦ ἐνός.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Ἰρίτης ἔρχισεν εις Μέγαρον ὁ γενικός τραγητῆς των ἀμπελων. Ἡ ἐρσεινὴ εσοδεῖα κατὰ ποιότητα διαφέρει ἀρίστη, ἀλλὰ θέλει ἐλαττωθῆ τῆς περιουσίης. Τὸ ἔλικον ποσὸν τῆς παραγωγῆς ὑπολογίζεται ὅτι θι ἀνάλλθ εις 1,200,000 ὀκάδων ἀντὶ 2,400,000 τῆς περυσινῆς. Ἡ τιμὴ τοῦ γλεύκου ποικίλλει ἀπὸ 50—80 λεπτ. κατὰ μπόσασιν.

Καὶ εν Πάτραις ή συγκομιδὴ των ἀμπελων δὲν προμηγνῶται πλουσία, ὅτι ή κερποραία δὲν ἦτο ἄρθνος, κερβέλας δὲ ταύτην και ή παρτεταμένη ἔτηκσία. Ἄλλ' ή ποιότης τοῦ γλεύκου ἔσται ἀρίστη.

Κατὰ τον λήθηκα Ἀύγουστον ἐγένοντο εν Ἀθήναις θάνατοι εν ὄλῳ 273. Ἐκ των ἀποθανόντων ἦσαν 162 ἄρρενες και 114 θήλειαι. Κατὰ τον προηγούμενον μῆνα εἶχον συμθεῖ 944 θάνατοι, ἐπομένως ὁ Ἀύγουστος κερρυσταῖ: αὐτήσιν 18 0)η περίπου.

Ἡ Νομαρχία λαδοῦσα ὅφ' ὄφιν ἀναφορῶν τῆς Δημορχίας, τήν ἔκθεσιν τοῦ ἐπὶ τοῦ φωτισμοῦ ἔκδοττου, τήν διαταγῆν τοῦ ὑπουργοῦ των Ἐσωτερικῶν και τήν ἀπολογίαν τοῦ δικαιοῦ τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐταιρίας τοῦ φωταερῶ ὡς πρὸς τὰς παρατηρηθείσας ἰλλείψεις τοῦ φωτισμοῦ τῆς πόλεως κατὰ τοῦς τρεῖς τελευταίους μῆνας, ἐπέθελε τῇ ἔταιρίᾳ πρόστιμον εκ δρ. 750, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου.

Διὰ βασιλικῶν διατάγματῶς ή γεωμετρικὴ ὑπηρεσία ὑπέχθη εις τὸ ἐπὶ των ἐκκλησιαστικῶν και ἰδιωκῶν κτημάτων ταμῖα τοῦ ὑπουργοῦ των οἰκονομικῶν. Κατὰ τὸ αὐτὸ διάταγμα, τὸ εκ γεωμετρῶν προσοικῶν τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος γραφεῖον προσλαμβάνεται εκ των εν ὑπηρεσίᾳ γεωμετρῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργοῦ.

ΑΔΑΗΑΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Ν. Α. Κ. Κέρκυραν. Δι' ἰδιαίτερας ἐπιστολῆς παρεγόμεν ὅμιν τὰς ζητηθείσας κληρονομίας. Ἄνομῶμενον ἀπάντησιν.—κ. Σ. Η. Βραβάν. Ἐνεγράψασιν τον κ. I. Κ. πρὸς ὅν ἀπεστάλησαν και τὰ ἐπὸ 1 Ἰανουαρίου φύλλα. Τὰς εὐχαριστίας μας διὰ τήν φιλικὴν ὑποστήριξιν. Εἰς τὰ ἄλλα τῆς ἐπιστολῆς ὡμῶν ἀπαντῶμεν ταχυδρομικῶς.—Ἐπὶ συνδρομῆτῆ, Ἀσχυῶς δὲν ἐκρίθη κατάλληλον.—κ. Ν. Α. Πόργον. Ἐνεκα τῆς μὴ ἐγκρίτου ἀποστολῆς τῆς συνδρομῆς, ἔνε δὲ γενικὸν τὸ μέτρον.—κ. Τ'. Βύλου. Τοῦτο δὲ ἀποδείξη ή ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου. Πολλοὶ φρονοῦσι τούναντιον. Ὁ κα.

πύξ ηλάν εἰς Ἀμερικῆς τῷ 1560, τὴν γράσιν δ' αὐτοῦ ἐξέδωκε πρώτη ἡ Ἰαπωνία, καὶ ἐκείθιν βεβαίως διεδόθη εἰς τὰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης.—κ. Ν. Σ. Ν. Κάρυτον καὶ Σ. Σ. Καλιόζο. Ἐλήθησαν.—Ἰεωπόνη. Τὴν ἰταλὴν ἡμῶν ἀπάντησιν εἰς τὴν ἐρώτησιν περὶ συμπληροῦ ἀνακωνωσὶς ἀνωμόμου τῆς «Ἐστίας» ἀγνώστον, καὶ ἦν ἡ λέξις *μπάμια* εἶνε τουρκικὴ καθαρώς αἰ δὲ λαβυρίδες τῶν ἀρχαίων οὐδὲν ἄλλο εἶσιν ἢ τὰ κοινῶς λαθούρια, εἶδος μπιζιλλῶν κατωτέρως ποιότητος.—κ. Α. Σ. Πράκλειον. Ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς.—Προμηθεῦ. Ἀνατολικὸς μῦθος ἀναφέρει ὅτι εἰς νομοθέτησιν θάλων νὰ ἀνακωνωσῆ τὸ πολίτευμα Κράτους τινός, ὅπως ταχύτερον τὸ ἐξαγάγῃ ἐκ τῆς δευτέρας θέσεως, ἐν ᾗ εὐρίσκειται, ἐπολλυλασάσας τοὺς νόμους. Ἐν τῷ μεταξὺ ᾗσθένυσεν ἐκ τῆς ἐργασίας, ὃ δὲ ἱατρός του δίαταξε νὰ δώσωσιν αὐτῷ διάφορα ἱατρικὰ συγχρόνως.—Διατὶ τόσα ἱατρικὰ; ἐρωτᾷ αὐτὸν ὁ ἀσθενής.—Διὰ νὰ ἀνακωνωσῆ ταχύτερον τὴν ὑγείαν σου.—Ἄλλ' αὐτὰ εἶνε τόσα, ὅστε τὰ μὲν θὰ μεταιώσωσιν τὴν ἐνέργειαν τῶν δέ.—Μὲ συγχωρεῖς, ἀπαντᾷ ὁ ἱατρός· πιδνὸν νὰ σφάλῃω τρόντι· ἀλλὰ, βλέπεις, ἠθέλησα κ' ἐγὼ νὰ ἐνεργήσω τὴν ἰατρικήν τῆς ἀσθενείας σου, ὅπως σὺ τὴν τοῦ Κράτους.—κ. Ν. Σ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἀγαθὴν ἐκτίμησιν, εὐχαρίστως δὲ θέλομεν τὸ δημοσιεύσει βραδύτερον, ἢ ἑλλείψιν χώραν ἐπὶ τοῦ παρόντος.—κ. Η. Α. Κ. Πρίγκ. πον Ἀπειτάλησαν ταχυδρομικῶς.—κ. Α. Σ. Βαρναν. Ὡς ἰδιαιτέρως ἐγράψαμεν ὑμῖν, θέλομεν ἀποσταλῆ διὰ τοῦ αὐστριακοῦ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος.—κ. Χ. Π. Καὶ ἐνταῦθα οἱ φαρμακοποιοὶ ἐπύρμασαν τὸ μέτρον τοῦτο. Εἶνε ἀπλούστατον: ἀγγεῖα μεγάλα, ἐν αἷς ἐνίθεται ὄφρον κεχρωματισμένον καὶ ὀπισθεν ἀπλοῦς λόγγος πετρελαίου. Τὸ γρόμικ ὅμως ἐκείστης πιάλης εἶνε ἐν, ἀλλ' οἱ Ἀμερικανοὶ κατώρθωσαν ὅπως διὰ διαφόρων ἐνώσεων τὸ γρόμικ τὸ διὰ τοῦ φωτός ἀνανακλώμενον εἶνε αὐθότου. Ἴδου δὲ ἡ συνταγή. Εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀγγείου ἐναποτίθεται γλυκερῖν βαπτομένη κιντρίν διὰ χρωματικῶν ὀξέσε, ἀνωθεν ὕδωρ βαπτόμενον ἐρυθρόν, καὶ ἀνωθεν τοῦτου περιδινθὴν βαπτομένη κυανή. Ὅπως ἔχειται τρία γρόμικα.—κ. Α. Π. Πειραιᾶ. Παρεδόθη ἐγκαιρῶς. Τὸ ἀποτέλεσμα θέλει γνωρίσει ὑμῖν δι' ἐπιστολῆς του ὁ κ. Α. Κ.—κ. Β. Σ. Πάτρας. Ἐλήθησαν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν.—Τακτικῶς ἀναγνώστη. Τὸ μὲν πρῶτον, ὡς θέλεται, μετὰ τοῦ σημερινοῦ μετὰ δὲ δὲ ἡ τρεῖς ἐβδομάδες τὸ ἄλλο. Τὸ βιβλίον, ὅπερ σημεῖονε, ὑπάρχει ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖ τῆς «Ἐστίας» καὶ τιμᾶται δραχ. 6.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1

Πόσαις φοραῖς μὲ δάκρυα
 ζῆσκον τὰ δάκρυά μου!
 Πόσαις φοραῖς ἐκλάψανε
 ἀπὸ τὰ κλάμματά μου!
 Ζωὴ δὲν ἔχω, καὶ πετῶ...
 Ἄν ὄγῳ τὴν καρδίά μου,
 ἔλαιε τὰς χάραις ἀποκτῶ,
 καὶ ἀλλότω τὰ φτερά μου!

2

Μὲ τὴν πρώτην κεφαλὴ μου
 κρίσσομαι εἰς τὴν Τουρκία!
 Μὲ τὴν ἑλληνικὴν δὲ μ' εὐρῆς
 στρατηγὸ εἰς τὴ Ρωσσία!
 Ὅπου λάσπη, μὲ τὴν τρίτην
 ἐκεῖ βρῖσκομαι κ' ἐγὼ
 μὲ τὴν ὑστερὴν δὲ μαῦρος
 κινδυνεύω νὰ σπαγῶ!

Ἐν Πρεβέζῃ Κ. Κ.

ΛΥΣΕΙΣ

1

Ἀστυνάξ (Ἄστυ—ἄναξ)

2

Ἐλεγχος—ἔγχος

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

6 76910 1885

Δάνεια τῆς Κυβερνήτεως	Τρέχουσα Τιμὴ
τῶν 170,000,000 τῶν 5 1/2 % Φρ. χρ.	312.—
» 120,000,000 τῶν 5 % » »	316.—
» 60,000,000 τῶν 6 % » »	369.—
» 26,000,000 τῶν 6 % » »	353.—
» 25,000,000 τῶν 9 % » »	253.—
» 25,000,000 τῶν 8 % » »	245.50
» 10,000,000 τῶν 6 % » »	175.—
» 4,000,000 τῶν 8 % » »	235.—
» 6,000,000 τῶν 6 % Δρ. παλ.	90.50
Κτηματικὰ Ὀμολ. Ἐθν. Τραπεζῆς τῶν 60,000,000 μετὰ Λαχέλου φρ.	355 —

Πιστωτικὰ Καταστήματα

ΕΤΑΙΡΙΑΙ

Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος Δρ. ν.	3.435.—
Γενικὴ Πιστωτικὴ Τράπεζα Φρ.	90.—
Τράπεζα Βιομηχανικῆς Πίστης »	70.—
Ἐταιρία Μεταλλουργ. Λαυρίου »	50.50
Σιδηρόδρ. Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, »	244.50
Ἐταιρία Φωτῆριου, » Δρ.	

Συναλλάγματα

ΛΟΝΔΙΝΟΥ—Τραπεζικὸν Ὀφειλ. Φρ.	25.35
» Σιμν. Φρ.	25.25
ΓΑΛΛΙΑΣ—Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Ὀφειλ. Φρ.	1.01
» Τραπεζικὸν Σιμν.	1.—

Νημέματα

Εἰκοσάφραγκον.	20.20
Λίρα ὀθωμανικὴ.	23.01

ΠΩΔΟΥΝΤΑΙ ΕΝ Τῷ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕῖ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

Πανόγραμμα τῶν Ἀθηνῶν. Πίναξ χαλκογραφημένος, νεωστὶ χαραχθεὶς ἐν Λειψίᾳ, μήκους 0,85 μ., καὶ πλάτους 0,20 μ., παριστῶν ὄρθαιαν ἀποψίν τῶν Ἀθηνῶν. Τιμ. δρ. 2. Ταχυδρ. ἀποστελλόμενος δρ. 2.20.

Τὸ Ἑλληνικὸν Χρονικόν, ἑφημερὶς ἐκδοθεῖσα ἐν Μεσολογγίῳ ὑπὸ τοῦ φιλέλληκος Ἐλθετοῦ Δ. Γ. Μάγερ ἀπὸ Ἰανουαρίου 1821 μέχρι Φεβρουαρίου 1826, καὶ περιέχουσα λεπτομερῆ ἱστορίαν τῶν ἐν τῇ ἡρωικῇ πόλει συμβάντων κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο. Ἄντι δραχ. 20 τιμ. μόνον δραχ. 7. Ταχυδρ. ἀποστειλ. δρ. 8,60.

Τὸ Βασιλικὸν τῶν Ἑλλήνων. 90 πίνακες λαμπρῶς κεχρωματισμένοι κατὰ φύσιν, εἰς μέρη τρία. Α'. Θρηαστικά.—Β'. Πηγά.—Γ'. Ἐρετὰ, ἰχθῆς, μαλάκια, ἔντομα, σκώληκες καὶ ἀκτινωτά. Μετ' ἐπεξηγηματικῶν κειμένων ὑπὸ Ν. Κ. Ἀποστολίδου, ὀφηγητοῦ τῆς ζωολογίας ἐν τῇ Πανεπιστημίῳ. Σύνγραμμα εἰδικὸν διὰ τὴν ἐν τοῖς σχολείοις καὶ κατ' οἶκον διδασκαλίαν. Εἰς μέγα σῆμα, χαρτόδετον. Τιμ. δραχ. 25 μετὰ ταχυδρ. τελῶν δραχ. 27.

Ἐρησκειτικαὶ μελέται ὑπὸ Δημ. Στ. Μαυροκορδάτου. Ἔκδοσις δευτέρα εἰς τόμους 5, Τιμὴ δραχ. 15. Μετὰ ταχυδρομικῶν τελῶν δραχ. 17.

Ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖ τῆς «Ἐστίας» πωλεῖται ὡσαύτως ἀντι δραχ. 25 πλήρης σειρά τῶν ὑπὸ τοῦ Καποδιστριαύ κοπέντων νομισμάτων, συγκειμένη ἐξ ἑνὸς ἀργυροῦ φοίνικος (1828), ἑνὸς χαλκοῦ εἰκοσαλέπτου (1831), τριῶν δεκαλέπτου, τριῶν πενταλέπτου καὶ τριῶν μονολέπτου (1828, 1830, 1831).